

konyhaasztalon találta. Amikor kilépett az ajtón, pillanatra megállt, visszafordult, hogy nem felejtett-e el valamit. Nem. Óvatosan kiakasztotta a konyhaajtót és kilépett a tornácra. Burkus, a kutya már várta és örvendező farkcsóválással üdvözölte.

— Mars! — szólott rá halkán, nehogy a kuvasz elvakkantsa magát és elárulja.

Nesztelen léptekkel ment végig a tornácon és kezét épen rá akarta tenni a kapukilincsre, amikor az állat nem bírva tovább magával, nagy izgalmában nekiugrott és nyöszörgő ugatással végignyalta.

— Nem mégy! Fel akarod ébreszteni őket! — rúgott bele olyan erővel a kutyaába, hogy a szegény állat messze elhemperedett.

A következő pillanatban gyorsan lenyomta a kilincset és kilépett az utcára.

Sikerült tehát észrevétlenül kijutnia a házból, nem kellett senkitől sem elbúcsúznia. Mielőtt betette maga mögött az ajtót, még egyszer hátratekintett.

Nem mozdult semmi. Csak a kutya állott a tornác közepén.

Nézett utána.

(Folytatása következik.)

Bibó Lajos.

ÖREGEDNI.

*Jaj, Istenem, öregedni,
Nyugalomra törekedni.*

*Nem rohanni énekelve,
Vigyázni a szívre, mellre.*

*Pálcával nem hadakozva,
Támaszkodni már a botra.*

*Meg-megállni, visszanézni,
Estenden multat idézni.*

*És elmulni vihatatlan,
Szóban, betűben és dalban.*

Falu Tamás.